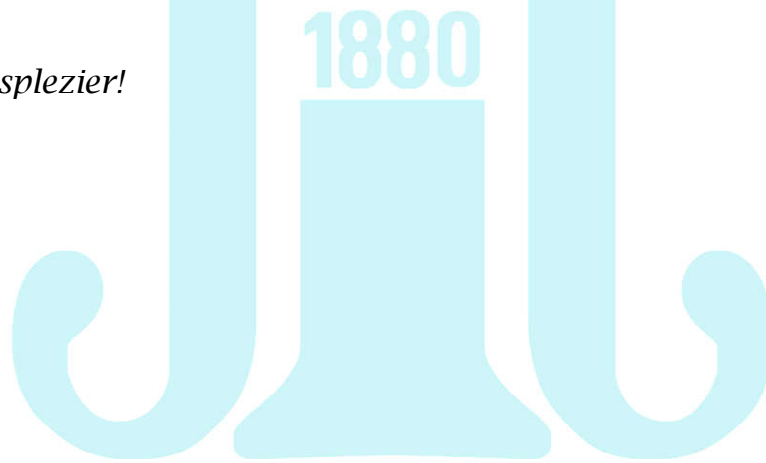

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

www.toneelfonds.be

NIKS AMORE AAN LAGO MAGGIORE

(Nix amore am lago maggiore)

Klucht in drie bedrijven door

BERND GOMBOLD

vertaling

Kick Boomgaard

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

PERSONEN:

TERESA: Hoteleigenaresse; ca. 60 jaar; zeer temperamentvol en impulsief; recht door zee; heeft het hart op de juiste plaats; spreekt snel, gebroken Nederlands met Italiaans accent of hoofdzakelijk Italiaans.

ANGELO: Haar zoon, 20 á 30 jaar; kelner; aantrekkelijk; gewiekt en sympathiek; gaat het werk 't liefst uit de weg en weet met de gasten om te springen, vooral met de dames.

MARGRIET: ca. 50 jaar; hotelgast; aantrekkelijk; ziet zichzelf als "vrouw van de wereld"; niet makkelijk om te praten en niet op haar mondje gevallen; steeds op mannenjacht; zelfbewust.

JOSJE: ca. 50 jaar; hotelgast en vriendin van Margriet; weinig humor; pretentieloos; hecht geen waarde aan het uiterlijk; goedgezind; sympathiek en aimabel.

HANNA: ca. 40-50 jaar; hotelgast; overdreven optreden; zeer dominant; koeioneert haar man waar het mogelijk is.

HARRY: ca. 40-50 jaar; man van Hanna; zit onder de duim; lijdt zo onder het gedrag van zijn vrouw dat hij is gaan stotteren; onzelfstandig.

OSCAR: ca. 60-70 jaar; vader van Harry; ondeugend; sympathiek figuur; gewiekt, slagvaardig; altijd in voor een ondeugendheidje.

LOETJE: ca. 30-40 jaar; drugsdealer; twijfelachtig figuur uit een onderwereld milieu; dubieus uiterlijk; miezerig karakter; brutaal en gewetenloos; gaat over lijken voor geld.

CHANTAL: ca. 20 jaar; zijn begeleidster; knap, aantrekkelijk maar niet de helderste kaars op de taart; praat sneller dan ze denkt; nerveus; kauwt steeds kauwgum.

THOMAS: ca. 50 jaar; politiemans en drugsbestrijder; neemt zijn beroep zeer ernstig; sympathiek; moet zich met tegenzin uitgeven als begeleider van Margriet.

DECOR:

De handelingen spelen zich af op het zomerterras van Hotel "Amore Mio" aan het Lago Maggiore.

Er zijn 3 afgangen: links: naar de keuken; midden afgang: naar buiten en naar het zwembad; rechts: afgang naar de kamers.

Op het toneel bevindt zich links een bar, waar drankjes geschonken worden. Verder een kleine tafel met stoelen en ligstoelen. Her en der planten en palmen.

EERSTE BEDRIJF

ANGELO: *(alleen op het toneel, kijkt om zich heen of niemand het ziet en schudt suiker in een klein kannetje en roert er in. Trekt met het kannetje een spoor van de midden ingang tot de ligbedden)* Perfetto! *(dan in perfect Nederlands)* De mieren zullen blij zijn. We hebben veel te veel werk, het is geen probleem als er gasten vertrekken.

TERESA: *(roept van achter het decor)* Angelo! *(van links op)* Maledetto ragazzo! Waarom jij niet werken? Wat spook jij weer uit?!

ANGELO: *(giet snel wat op de bloemen)* Bloemen water geven mama!

TERESA: *(wijst naar de keuken)* Avanti! De gasten komen zo. Keuken nog niet klaar, pizzadeeg nog niet klaar, afwas nog niet klaar! Avanti! *(scheldt verder in het Italiaans)*

ANGELO: Altijd avanti, vaffenculo. *(scheldt terug in het Italiaans; gaat links af. Teresa ook scheldend links af)*

MARGRIET: *(van rechts op met zomerjurk, zonnebril in de haren, draagt sieraden, strandtas, kijkt richting publiek)* Dat is toch heerlijk, uitzicht op het Lago Maggiore! *(kijkt op haar horloge)* Alleen mijn vriendin Josje is weer eens te laat! Sinds zij met die Karel getrouwd is komt ze het dorp niet meer uit. Hoogste tijd dat ik haar het Dolce Vita laat zien. *(belt met een klein belletje op de bar en roept:)* Angelo!

ANGELO: *(van links met een witte doek, plotseling in gebrekkig Nederlands)* Signora heeft een wens?

MARGRIET: *(smachtend)* Ik heb veel wensen, misschien gaat er een wel in vervulling!

ANGELO: Ik kan alleen vervullen wens voor eten of drinken, helaas.

MARGRIET: Ach Angelo! Laten we samen in jouw auto naar beneden, naar het meer rijden, op een eenzame plek, alleen wij tweetjes.....

ANGELO: *(houdt haar handen vast en komt heel dichtbij)* Ik.....

MARGRIET: *(komt nog dichterbij, verwachtingsvol)* Ja.....?

ANGELO: Ik.... Ik hebben helemaal geen auto... *(neemt weer afstand)* Wat kan ik de signora brengen?

MARGRIET: *(teleurgesteld)* Helaas! Goed Angelo, dan maar een lekkere Aperol. *(schuift een geldstuk in zijn broekzak en laat haar hand er in)* Aperol-Spritz, met veel Spritz, heel veel Spritz.

ANGELO: Goed mevrouw, met veel Spritz. *(gaat dicht bij haar staan)* Als signora zoeken hand – hier is ie! *(trekt haar hand uit zijn*

broekzak)

TERESA: *(van links op)* Angelo! Wat doe je nou weer! *(scheldt in het Italiaans en wijst naar Margriet)*

ANGELO: Stupida Mama! *(scheldt in het Italiaans en links af)*

TERESA: *(vriendelijk tegen Margriet)* Scusa voor die storing signora. *(scheldend af)*

MARGRIET: Storing? Waarbij? *(teleurgesteld)* Was toch niks.

TERESA: *(weer op van links)* Signora moeten verontschuldigen, maar Angelo altijd maken *(ze rolt met haar ogen en imiteert verlekkerd kijken)* en werk blijft liegen, alles servies nog vuil, glazen niet schoon! En dan die mieren in het lokaal! Ik zeggen, Angelo moeten keren weg van mieren, maar wat doet Angelo? Niënte!

MARGRIET: In plaats daarvan heeft hij andere kwaliteiten, uw zoon is gewoon te mooi voor de keuken.

ANGELO: *(zichtbaar links)* Si! *(knikt en doet zijn hand cool door zijn haar)*

TERESA: Moeten verontschuldigen, zalle niet meer gebeuren *(scheldend verder)* Angelo! *(links af)*

MARGRIET: Ik denk dat die lucht haalt met haar achterste. *(gaat zitten)* Het is mooi hier.

ANGELO: *(van links)* Prego, signora, Aperol met veel Spritz.

MARGRIET: Dank je, is ze al weer wat rustiger?

ANGELO: Nessun problema! Is heel normaal. Mama hebben temperament van Ferrari! Ze kan haar bloeddruk opvoeren van 80 naar 180 in 3 seconden!

MARGRIET: Hoe komt het dat jij zo goed Nederlands spreekt?

ANGELO: Ik heb een paar jaar in Nederland gewerkt. *(tegen publiek: maar in Italië speel ik voor de dames een typische Italiaan)*

TERESA: *(roept vanuit de keuken)* Angelo, Angelo, avanti afwassen!

ANGELO: *(haalt zijn schouders op)* Nu hoort u het zelf. *(geërgerd)* Si, mama! *(schimpend af)*

MARGRIET: Afwassen? Deze mooie-tanden-man? Dat is toch parels voor de zwijnen werpen.

JOSJE: *(op vanuit het midden, kuchend en steunend, in ouderwetse wandelkleden. Sleept een zware koffer en grote reistas mee)* Ik kan niet meer!

MARGRIET: *(springt op)* Josje, eindelijk! *(omarmt haar)* Ga eerst zitten, je bent helemaal bezweet.

JOSJE: *(laat zich in een stoel vallen)* Ik ben bekaf!

MARGRIET: *(pakt haar volle glas Aperol)* Hier, neem een slokje.

JOSJE: *(drinkt het glas in een teug leeg en slurpt de laatste druppel hoorbaar naar binnen)*

MARGRIET: Ah, zo bedoelde ik het ook weer niet! *(belt)* Angelo!!

JOSJE: Dat waren zeker vijf kilometers vanaf het station tot hier. Mijn voeten!

MARGRIET: Helemaal lopend? Daar heb je toch taxi's voor?

JOSJE: Mijn Karel zegt dat je door taxichauffeurs beduveld wordt, zodra je de portemonnee opent.

MARGRIET: Onzin, wat weet jouw Karel nou van de wereld? Zijn verste reis was waarschijnlijk naar de stamtafel van het dorpscafé.

ANGELO: *(van links op met witte doek)* Signora hebben een wens?

MARGRIET: Dit is mijn oude schoolvriendin Josje. Ik heb haar overgehaald om weer met mij op vakantie te gaan net als vroeger, waardoor ze weer eens wat anders ziet dan haar Karel en wat anders hoort dan zijn ouderwetse opvattingen. Josje, deze attractieve jongeman is Angelo, mijn *(gekunsteld)* personal assistant. *(legt vertrouwelijk een arm om zijn schouders)*

ANGELO: Bongiorno, signora. Wij verwachtten u al. Zal ik nog twee Aperol met veel Spritz brengen?

JOSJE: *(snel)* Voor mij alstublieft niets, ik heb zelf wat bij me. *(tegen Margriet)* Mijn karel zegt, dat hier alles vreselijk duur is en je kan niet weten wat de..... *(opent haar reistas)* Twaalf waterflesjes moet genoeg zijn toch? *(drinkt uit een flesje)*

MARGRIET: *(ongelovig)* Wat nu? Heb je alles omhoog gesleept?

JOSJE: Ik heb nog nagedacht of ik ze aan de rand van de straat zou laten staan, maar mijn Karel is altijd zo vrekkelig met het statiegeld.

TERESA: *(van links)* Angelo! Avanti! *(scheldt Italiaans en links weer af)*

ANGELO: *(scheldt ook)* Dan alleen één Aperol-Spritz, van het huis.

JOSJE: Van het huis? Dan neem ik er ook een.

ANGELO: Sì, dan twee van het huis. *(hoofdschuddend links af)*

JOSJE: *(draait zich om en kijkt naar boven)* Zeg, waar is die berg nou eigenlijk?

MARGRIET: *(niet begrijpend)* Welke berg?

JOSJE: Jij zei toch door de telefoon, dat ik me moest voorbereiden om op een fatsoenlijke manier de hoogte te krijgen.

MARGRIET: Nou begrijp ik het! Daarom dus die alpenkleding. Je moet je voorbereiden op alcoholische drankjes. *(gniffelt)* En geloof me, de enige hoogte die ik in deze vakantie ga doen is Angelo. Wat vind je van die lekkere suikertaart?

JOSJE: Suikertaart? Ik mag geen zoetigheid eten. Mijn Karel zegt dat ik een te dikke kont heb en moet afvallen en buiten dat moet men hier oppassen voor Salmonella en zeker geen siramitsoe eten.

MARGRIET: Tiramisu. *(verdraait haar ogen)*

ANGELO: *(op van links met twee glazen en een bord met hapjes)*
Aperol-Spritz! Met groet van de keuken, en antipasti. Prego.

JOSJE: Wat voor pasti? *(afwerend)* Ik.... Ik heb niets besteld, ik heb mijn eigen beleg en broodjes meegenomen.

ANGELO: Oké, 't was op kosten van huis. *(wil bord weer meenemen)*

JOSJE: Van het huis? *(neemt het bord weer uit zijn hand)* Laat het dan maar hier. *(zachtjes tegen Margriet)* Kan je dit eten? Het ziet er zo gek uit.

ANGELO: Ik haal kamersleutel dan laat ik u kamer zien, signora, of heeft u ook geen kamer besteld en wilt u liever slapen op liegestoel?

JOSJE: Is dat goedkoper?

MARGRIET: Josje!

JOSJE: Hoezo? Mijn Karel zegt je moet altijd het goedkoopste nemen. Iemand die veel wandelt kan op de ergste matras slapen. *(proeft iets van het bord; eet dan gretig alles op)*

ANGELO: Wij hebben alleen mooie kamers met goede matrassen.

MARGRIET: *(sensueel en verwachtingsvol)* Die matrassen moeten we eens uitproberen, Angelo.... *(likt haar lippen af)*

ANGELO: *(sexy kijkend; komt heel dichtbij)* Signora...

MARGRIET: *(verwachtingsvol)* Ja, Angelo?

ANGELO: Ik hebben al geprobeerd.... functioneert perfect!

TERESA: *(van links)* Angelo! Muoviti! *(scheldt Italiaans)*

ANGELO: *(met spijtende blik)* Het spijt me signora. *(scheldt in het Italiaans terug; met Teresa af)*

MARGRIET: *(teleurgesteld)* Dan probeer ik maar wat er in de keuken is. *(ziet het lege bord)*

JOSJE: *(met volle mond)* Die pasti was helemaal niet slecht. Maar hopelijk krijg ik geen diarree.

MARGRIET: Hoezo diarree?

JOSJE: Mijn Karel zegt, als wij toch uit eten gaan, dan moet ik het eerst jou laten uitproberen. En wanneer jij na tien minuten niet naar de wc rent, kan ik er ook wat van nemen.

MARGRIET: *(afwijzend)* Jouw Karel! Hij ziet er nog steeds uit als een braadworst.

JOSJE: *(trots)* Hij is dit jaar drie kilo afgevallen. Maar het jaar daarvoor twintig kilo aangekomen. Nu komt hij bijna de trap niet op en slaapt in de woonkamer op de bank voor de tv. *(opgelucht)* Nu heb ik eindelijk mijn rust in bed. Niemand snurkt, niemand die wat wil en niemand die naar bier en knoflook stinkt.

MARGRIET: Wat romantisch!

JOSJE: Af en toe moet ik hem omdraaien anders krijgt hij

doorligplekken.

MARGRIET: Hebben jullie eigenlijk wel eens een reis gemaakt? Jouw jeugddroom was toch altijd een wereldreis te maken?

JOSJE: Wereldreis? (*lacht*) Mijn Karel zegt dat je daar sowieso overal hetzelfde ziet en daarna het woord 'diarree' in 24 talen kunt zeggen.

MARGRIET: Ik zou hem het mes op de keel gezet hebben!

JOSJE: Dat heb ik gedaan! Een keer heb ik hem gezegd: Karel, ik wil nu ook eens piramiden, oasen en kamelen zien, anders gaan we scheiden.

MARGRIET: (*nieuwsgierig*) En toen?

JOSJE: Toen is ie naar de sigarettenautomaat gegaan en heeft een pakje 'Camel' gehaald. Daar staat alles op! Zei hij.

ANGELO: (*van links met sleutel; tegen Josje:*) Signora, ik breng ook uw koffer naar de kamer. (*houdt zijn hand op*)

JOSJE: (*schudt zijn hand*) Dank je, die tas met waterflessen alstublieft ook. Maar niet laten vallen want er zit statiegeld op. (*beiden rechts af, Angelo met de bagage*)

MARGRIET: Oh, Josje, zulke grote plannen en dan zo een bekrompen leven. Met deze kroegenloper die niet verder dan van het sportjournaal naar de stamtafel van het café denken kan. (*maakt het zich gemakkelijk op een ligstoel, zet hoofdtelefoon op en wipt op de muziek*)

HANNA: (*van midden op; goed gekleed; zonnebril; waaier in gesloten stand*) Jij stomkop! Kan je niet uitkijken? Niet overal tegenaan stoten, die koffers zijn nieuw en in tegenstelling tot jou echt waardevol! En kan het misschien een beetje sneller?

HARRY: *Vanuit het midden op, draagt twee koffers, twee reistassen, schminkkoffer, strandtas enz. Stottert*) Ja...ja.... Ha...Ha... Hanna, je hebt gelijk. (*hij struikelt; bepakking valt op de grond; hij valt over een tas en landt met zijn gezicht op de borst van Margriet; Margriet staat op*)

HANNA: Harry, ben je nou echt nergens meer voor te gebruiken? Mijn bloeddruk! Deze man is een straf!

HARRY: Ha...Hanna, het is ook zoveel bagage. (*tegen Margriet*) Nee...nee...neemt u mij niet kwa...kwalijk.

MARGRIET: (*amuseert zich*) Is al goed.

HANNA: Te dom om de bagage te dragen! (*tegen Margriet*) Alsof hij al geen straf genoeg is, moesten wij ook nog zijn vader meenemen. Waar is die nou weer? Moet ik dan op hun beide passen? 't Zijn net kinderen.

HARRY: Hij...hij is nog even buiten.

HANNA: Wat doet hij daar? Ik heb het vanaf het begin al gezegd. We hadden hem toch in een verzorgingshuis moeten zetten! Hoe moet ik dat nu twee weken uithouden! Mijn bloeddruk! *(belt heftig)* Lieve God! Hallo! Hier zijn betalende gasten! *(heerserig)* Harry, doe toch wat!

TERESA: *(scheldend en nijdig van uit het midden op)* No, signore, no. *(moppert en wijst op zijn broek)*

OSCAR: Rustig aan mevrouw! Ik heb nog niet eens uitgepakt! Buiten dat, er komt gewoon puur water uit. Iets anders heb ik onderweg van mijn heetgebakerde schoondochter niet gehad!

TERESA: *(schimpt onverminderd)* No pisciare...niet plassen! Che puzza!.. Het stinkt. *(houdt haar neus dicht)*

HANNA: Wat?? Voor het hotel? Hadden we hem maar bij die Raststette er uitgezet. Niets dan ergernis met hem!

TERESA: Wat moeten de andere gasten wel niet denken, als deze man maken pisciare in de hoek! *(dreigend)* Signore, als weer doen, dan.... *(haalt een groot mes achter de bar vandaan)* dan ik maken een eind!

OSCAR: Er is toch niets aan de hand? Bovendien is urine het beste middel tegen mieren! En hier wemelt het van de mieren!

HANNA: *(geschrokken)* Mieren? Ik heb een mierenfobie! Harry doe toch iets! *(gaat op een stoel staan)*

HARRY: Te...te...tegen mieren? Het beste middel is... *(wil zijn broek open maken)*

HANNA: Laat dat! *(geeft hem een oorvijg)* Mijn God, moet jij ook nog hetzelfde gaan doen? Mijn hemel, wat is dat voor een vakantie! Deze twee idioten en nu ook nog mieren! *(krijsend)* Mieren!!

TERESA: *(jammerend)* Oh, formiche! Mieren! Overal mieren! Bij de bar, bij de ligbedden, bij het zwembad, bij de trap, overal mieren! En ik zeggen, Angelo zorg dat ze weg gaan! Maar wat doen Angelo, niks, hij zegt altijd morgen, misschien overmorgen.... *(scheldt Italiaans)*

OSCAR: Rustig aan jongedame! Die mieren krijgen we wel eronder! Ik gebruik wel genoeg te drinken. Kom maar mee en laat me eens zien waar die beesten overal zo zijn...

TERESA: *(jammerend)* Mieren zijn grote plaag! Overal Als ik maken 100 dood, dan komen morgen 500 voor de begrafenis! Mieren zijn bijna net zo slim als Nederlandse toeristen....Porca miseria...

OSCAR: *(vouwt zijn handen en kijkt omhoog)* Amen! *(Teresa en Oscar af in het midden)*

HARRY: *(gaat naar Margriet in de ligstoel en tast in haar boezem)*
Neem.....neem...neem me niet kwalijk.

MARGRIET: *(komt omhoog, met haar vinger waarschuwend)* Gaat het! Grijpgraag!

HANNA: *(buiten zichzelf)* Harry, jij varken! *(geeft hem een oorvijs)*
Heb je ze niet allemaal meer op een rijtje?!

HARRY: Maar....maar... maar mijn bri..bri...bril... zit daarin!

MARGRIET: *(kijkt in haar décolleté, en haalt er een bril uit)*
Inderdaad. Sorry. Die moet bij jouw val zijn blijven hangen. *(poetst hem met de onderste rand van haar badkleding die ze omhoog trekt. Daarbij komen haar benen tevoorschijn. Harry staart met opengesperde ogen en met de mond open naar haar benen)*

HANNA: Harry! Wat kijk je zo verlekkerd? Heb je nog nooit benen gezien?

HARRY: *(verontschuldigend)* Je...je... jawel, maar die zijn vee... vee... veel dikker.

ANGELO: *(van rechts; struikelt over een tas, valt en scheldt in het Italiaans)*

HANNA: Harry! Zie je nu wat je aangericht hebt! *(tegen Angelo)* Bent u de kelner? Eindelijk! Een Prosecco, maar snel graag! Mijn bloeddruk! Deze man maakt me nog gek!

ANGELO: *(jammerend; houdt de knokkels van zijn hand vast)* Ik heb mijn hand verstuikt. Kan niks meer geven, kan niks meer werken! *(huilerig)* Angelo verdienen geen geld meer, moet verhongeren of sterven... *(houdt zijn hand omhoog)*

HANNA: *(denigrerend)* Altijd die bedelarij! Geef hem maar wat, vijf euro is genoeg!

HARRY: *(geeft hem tien euro)* So...so... sorry..

HANNA: Ook nog te dom om te betalen? *(Neemt het biljet van tien weer uit Angelo's hand en geeft hem vijf euro)* Hij simuleert alleen maar! En nu mijn Prosecco, jongeman!

HARRY: *(geeft hem achter zijn rug nog een biljet)*

HANNA: *(komt op Angelo af)* Maar nu wat sneller!

ANGELO: *(jammert weer)* Oh, Angelo kunnen niet werken en moeten naar dokter, moeten in de ziektewet en is minstens 14 dagen ziek. *(huilerig)* ..misschien ook sterven. *(houdt zijn hand weer op)*

TERESA: *(van midden met bezem; scherp)* Angelo! *(schuift de bezem tussen Angelo en Margriet)* Avanti! Aan het werk! *(schimpt in het Italiaans; links af)*

MARGRIET: Zo'n moeder maakt iemand werkelijk ziek. *(rechts af)*

ANGELO: *(nu weer normaal tegen Hanna)* Prosecco voor signora *(tegen Harry)* En signora? Bira spinata? Bier?

HANNA: Vergeet het. Domheid moet niet ook nog beloond worden. Hij brengt de bagage naar de kamer! Familie Mulder, wij hebben twee weken geboekt!

ANGELO: Ah, signora Mulder. Wij hebben voor u een mooie kamer met balkon en zicht op Lago gereserveerd. De beste kamer van het hotel, speciaal voor u, signora... *(houdt zijn hand op)*

HANNA: *(duwt zijn hand misprijzend opzij; bars)* Een met balkon is goed – voor mij. Voor hem en zijn vader is het al goed als die op de straat uitkijkt. *(geërgerd)* En breng me eindelijk mijn bestelling! Of duurt het hier altijd zo lang?

ANGELO: Sì, signora. *(snel links af)*

HARRY: Ha....Ha...Hanna, ik heb ook dorst...

HANNA: De bagage Harry! Moet ik je alles tien keer zeggen!

HARRY: Ja...ja...ja, Ha...Ha...Hanna... de bagage... *(tilt alles onhandig op, en laat het weer vallen)*

HANNA: Mijn bloeddruk! Jij mislukkeling! Niksnut! Waar is nou die sportman gebleven waarmee ik destijds getrouwd ben!

HARRY: Ik ben ambtenaar bij de gemeente. Da..dan blij...blij...blijft er geen tijd meer over voor karate en voetbal.

HANNA: Ja, hondenbelasting A tot K, dat is inderdaad een hele prestatie!

ANGELO: *(van links op met glas Prosecco; achter zijn rug een biertje)* Salute, signora, is goed voor drukken van bloed! U kunt het beste gaan liggen om te ontspannen. Zal signora zeker goed doen.

HANNA: Eindelijk iemand die meevoelt wat ik allemaal meemaak. Hij is de achtste plaag van God! *(gaat op een ligstoel liggen en drinkt genietend)*

ANGELO: Signore, ik laat u nu uw kamer zien! *(geeft hem stiekem het biertje)*

HARRY: Ja...ja... dan... dank je... *(drink het in een teug leeg)*

HANNA: Harry, als je de koffers uitgepakt hebt, rij je terug naar het benzinestation en maak je de auto schoon met de stofzuiger want jouw vader heeft enorm zitten knoeien met de broodjes!

HARRY: Jij...jij...jij wilt hem niet erbij he...he...hebben in het restaurant...

HANNA: *(scherp)* Heb ik om jouw mening gevraagd? *(tegen Angelo)* Jongeman voor vanavond een tafel voor ons beiden.

ANGELO: *(schrijft op)* Sì, signora, een tafel voor u en uw man.

HANNA: Niet hij! Maar voor jou en mij! Hij gaat maar bij zijn vader zitten! Graag nog een Prosecco!

ANGELO: Is duidelijk, maar mij kunt u niet bestellen. Ik moet werken anders gaat mama weer schelden.